

Hån, kb; kS 77 NM, 977, by i Vem-
dalen su, Hede tg, jämtl. l.

hån

2 ~ (= i H.); ut i hån (= nere i H.; Vendska)
hään, hääöan (st. hånböan) = imevånarne st.

Isu ökuumu pi dessa användes i Vembals-
byn hääpietarn (= småfolket i vid hån).

1-19 Hån ml.

(forts.)

Johan Anderson 1935.